

De Roovers maken intieme voorstelling over vriendschap

DE MORGEN
17/11/2011

BRUSSEL • Je associeert de Roovers niet meteen met kindertheater. Toch krijgt *Twee vrienden*, waarvoor Sara De Bosschere en Luc Nuyens aan de slag gingen met een tekst van auteur en illustrator Paul Verrept, het etiket plus zeven jaar. De Roovers op kindermaat? Godzijdank niet. Op mensenmaat.

De Roovers zijn niet bezig met de vraag of ze 'voor kinderen' of 'voor volwassenen' spelen. Denk aan *Blue Remembered Hills*, hun bejubelde locatieproject, waarin ze op een indringende manier kinderen vertolken - zonder ook maar een moment te vervallen in infantiel gedrag. Het gaat er immers niet om een kinderwereld op scène te zetten: veel spannender is het om kinderen de sleutels aan te reiken tot een volwassen verbeeldingswereld.

Niet zo werkt ook Paul Verrept, wiens grillige en grimmige verhalen (*Het meisje, de jongen, de rivier*, 2006 of *Porselein*, 2010) geen evidente 'kindermaterie' zijn maar toch steeds weer uitmonden in prachtige jeugdproducties.

Het verhaal is doodeenvoudig. Er zijn een A en een B als personages. A (Nuyens) krijgt op een dag bezoek van de hem totaal onbekende B (De Bosschere), die zijn vriendschap niet onder stoelen

of banken steekt. B: "Ik wilde al zo lang bij u zijn!" A: "Maar u kent mij niet." B: "Nog niet." De absurditeit van de situatie is vertederend. De zeven korte bedrijven presenteren zich als om te draaien kleurenprenten, met daarop basale situaties: samen ontbijten, samen naar een zonsopgang kijken, ruzie maken.

Dat *Twee vrienden* geen typische kinderproductie is, heeft vooral te maken met de hoge graad van abstractie in het verhaal. A en B konden kinderen zijn, maar evengoed volwassenen en in dat

Nuyens en De Bosschere spelen met de naïeve ontvankelijkheid van kinderen

laatste geval zowel twee mannen als een man en een vrouw. Wat B precies komt zoeken bij A - vriendschap? liefde? seks? - ligt in hoge mate in hoe de toeschouwer het bekijkt. Maar dat de zoektocht er een is naar nabijheid staat vast.

De abstractie - of noem het openheid - in het verhaal is doorgetrokken in de sobere scenografie. Op scène staat een muur van grote kartonnen dozen, één kartonnen doos centraal is het huis van A. Meer is ook niet nodig. De taal van Verrept is zo beeldend, dat ze een illustratieve scenografie overbodig maakt. Verder is

Verrepts associatieve en lichtjes geschifte fantasie Nuyens en De Bosschere op het lijf geschreven. Ze spelen met de naïeve ontvankelijkheid van kinderen, zonder kinderen te zijn.

De Roovers maakten rond een groots thema een kleine, intieme voorstelling, eentje die bovendien een subtiele belofte in zich draagt - wie weet hoeveel potentiële A's en B's er nog huizen onder al die andere kartonnen dozen? (EC)

i *Twee Vrienden* ging in première op het Bronksfestival. De tournee start op 10 december in Wilrijk. www.deroovers.be

■ Het gezelschap werkte met een tekst van auteur en illustrator Paul Verrept.